

Pelikan ve Yengeç

Jane MEADOW

Pelikan ve Yengeç

Jane MEADOW

Güneşli bir kumsalda, dalgaların şıpışıpış aktığı ve kumun kızarmış ekmek gibi sıcacık olduğu bir yerde, Percy adında bir pelikan yaşırdı. Beyaz ve gri tüyleri, büyük bir kesesi olan uzun, turuncu-sarı bir gagası ve boynunda küçük mavi bir denizci atkısı vardı. Percy, suyun çok yukarısında uçmayı ve aşağıdaki dünyayı izlemeyi çok severdi. Her sabah pırıl pırıl denizin üzerinde süzülür, balık ve dost yüzler arardı.

Kayaların yanında yengeç Clement yaşırdı. Kum benekli, parlak mercan kırmızısı bir kabuğu, iki büyük kısıkaçı ve altı hızlı küçük bacağı vardı. Bir kısıkaçına küçük yeşil bir yosun fiyongası bağlanmıştı. Clement kumda yan yan sürünür, her kabuğu ve taşı kontrol ederdi. Meraklı ve dikkatliydi, hiçbir şeyi kaçırmazdı. Percy ve Clement en iyi arkadaşları, biri yükseklerde uçsa da diğeri aşağıda kalsa da.

Bir sabah Percy, Clement'in kayasının yanındaki sıcak kuma kondu. "İyi günler, Clement!" diye seslendi. "Sular çekildi ve kumsal hazinelerle dolu." Clement büyük bir kısıracını salladı. "Ben de buradan büyük dalgakırana kadar her kabuğu kontrol ettim bile!" dedi. "Ama bugün bir şey farklı gibi. Martılar bağırıp duruyor ve kum... dağınık görünüyor." Percy başını yana eğdi. "Dağınık mı? Hadi bir bakalım."

Tam o sırada Pip adında küçük bir kum kuşu minik kanatlarını cırparak koşup geldi. "Eyvah! Eyvah!" diye cıvıladı Pip. "Parlak mavi düğmem kayboldu! Onu yuvamın yanında bırakmıştım, şimdi yok!" Percy ve Clement birbirlerine baktılar. "Endişelenme, Pip," dedi Percy nazikçe. "Onu bulmana yardım edeceğiz." Clement başını salladı. "Bir gizem! Gizemler çözülmek için vardır. Hadi ipuçları arayalım."

Percy geniş beyaz kanatlarını açıp gökyüzüne yükseldi. Oradan her şeyi görebiliyordu—dalgaların kıvrımını, kumun desenini ve Pip'in yuvasından uzaklaşan tuhaf, minik izlerden oluşan bir yolu. "Bir şey görüyorum!" diye aşağıya seslendi. "Kumda küçük noktalardan oluşan bir çizgi, kum tepelerine doğru gidiyor!" Clement yanına süründü. "Küçük noktalar mı? Yakından bakayım. Hemen izleyebilirim!"

Clement iz boyunca aceleyle ilerledi, sap gözleri parıl parıl parlıyordu. Küçük bir kabuğun yanında durup içine baktı. "Burada bir şey yok," dedi. Sonra bir taşın altına baktı. "Burada da yok." Ama sonra güneş ışığında parıldayan bir şey fark etti—bir dalgakıran parçasına takılmış minik bir mavi iplik parçası. "Percy!" diye seslendi. "Bir ipucu buldum! Pip'in düğmesi gibi bir parça mavi iplik!"

Percy ipliđi görmek için ařađı süzüldü. "Aferin, Clement!" dedi. "řimdi ben yukarı uçup daha fazlasını arayayım." Kum tepelerinin üzerinde süzüldü, keskin mavi-gri gözleri yeri taradı. "Büyük kum kalesinin yanında parlak bir řey var!" diye seslendi. "Ve kayalara dođru giden bir başka nokta izi daha!" Clement kısıkaçlarını salladı. "Ben kayalara bakacađım! Sen yukarıdan izlemeye devam et!"

Clement kayalara süründü ve her çatlağı, her yarığı aradı. Küçük kırmızı bir boncuk, sonra buruşmuş bir yaprak ve sonra —ikinci bir mavi düğme buldu! "Bu Pip'in değil," dedi. "Daha küçük ve iki deliği var." Percy yanına kondu. "Demek iki gizem var," dedi. "Pip'in düğmesi ve bir başkasının boncuğu. Belki bağlantılıdır." Clement başını salladı. "Hadi ipuçlarımızı birleştirelim."

Buldukları her şeyi yan yana koydular: mavi iplik, kırmızı boncuk, küçük düğme ve nokta izi. "Noktalar Pip'in yuvasından kayalara kadar gidiyor," dedi Clement. "İplik de kum tepelerinin yanındaki dalgakırandıydı." Percy parlak gözleriyle ipuçlarına baktı. "Yani düğmeyi alan kişi yuvadan çıkıp dalgakırının yanından geçmiş ve kayalara doğru gitmiş. Ama neden?"

Tam o sırada bir taşın arkasından küçük bir ses geldi. "Cik!" Küçük bir torba tutan Milly adında minik bir fareydi. "Özür dilerim!" diye ağladı. "Hiçbir şey almak istememiştim. Yavrularım geliyor, onlar için yuvama parlak şeyler topluyordum. Düğmeyi ve boncuğu buldum, kimseye ait olduklarını bilmiyordum." Percy ve Clement birbirlerine bakıp nazikçe gülümsediler.

"Sorun deęil, Milly," dedi Percy yumuřakça. "Herkes hata yapar. Ama bizim olmayan řeyleri almak bařkalarını úzer." Clement ekledi: "Kendi parlak řeylerini bulmana yardım edebiliriz. Kumsalda bir sürú güzel kabuk ve çakıl tařı var." Milly'nin gözleri parladı. "Gerçekten mi? Bana yardım eder misiniz?" Percy bařını salladı. "Arkadařlar böyle yapar. Hem izleyecek ipuçlarımız da var!"

Böylece Percy yükseğe uçtu ve suyun kenarında parlak çakıl taşlarından oluşan bir alan gördü. "Şurada!" diye seslendi. Clement kumda sürünerek bulabildiği en güzel çakıl taşlarını topladı. "Bunlar yuvan için mükemmel, Milly," dedi. Birlikte Milly'nin torbasını güvenli, doğal hazinelerle doldurmasına yardım ettiler. Sonra Milly, Pip'in düğmesini ve kırmızı boncuğu geri verdi. "Teşekkür ederim!" diye ciyaktadı. "Bir daha asla bir şey almayacağım."

Pip mavi düğmesini geri aldığı için çok sevindi. "Şanslı düğmem!" diye cıvıladı, yerinde zıplayıp durarak. "Onu buldunuz!" Diğer kumsal hayvanları da etraflarına toplandı—martılar, kum kuşları ve bilge yaşlı bir kaplumbağa. "Gizemi nasıl çözdünüz?" diye sordu kaplumbağa. Percy kesesini gururla şişirdi. "Ben yükseğe uçup ipuçlarını havadan gördüm," dedi. "Clement de her kabuğu ve taşı yakından kontrol etti."

"Bulduklarımızı paylaştık," dedi Clement, "ve ipuçlarını birleştirdik." Kaplumbağa gülümsedi. "Görüyorsunuz ya," dedi, "herkesin farklı yetenekleri vardır. Percy'nin kanatları uzağı görmek için mükemmel, Clement'in kıskaçları ve hızlı bacakları da küçük yerleri aramak için mükemmel. Arkadaşlar yeteneklerini birlikte kullandığında her şeyi çözebilirler." Bütün hayvanlar sevinçle bağırdı ve Pip teşekkür hediyesi olarak her birine küçük bir kabuk verdi.

O günden sonra Percy ve Clement, kumsalın en iyi gizem çözüme takımı olarak tanındılar. Percy yükseğe uçar ve gördüklerini seslenirdi, Clement de aşağıda sürünür ve her ayrıntıyı kontrol ederdi. Kaybolan kabukları, yanlış yere giden yosunları ve hatta kayıp bir sandaleti bulmaya yardım ettiler. Ve her zaman takım çalışmasının onları güçlü kıldığını—ve nazik olmanın en iyi ipucu olduğunu—hatırladılar.

Güneş pırl pırl denizin üzerinde batarken Percy ve Clement sıcak kumda yan yana oturdular. "Ne gündü ama!" dedi Percy, gagasını mavi denizci atkısına sokarak. "İyi bir takımız," dedi Clement, yeşil yosun fiyongasını düzelterek. "En iyisi," diye onayladı Percy. Ve dalgalar şıpışıpış akarken, yıldızların ortaya çıkışını izlediler; mutlu ve yarının getireceği her türlü gizeme hazır.